

Разпореждане по вх 6214

Понеделник, Март 02, 2026 12:12 EET

Върховен административен съд

До

cik@cik.bg

Централна изборителна комисия

Вх. №

101К - НС-14-208/1/2.3.261.

PDF Разпореждане.pdf

28.2 KiB

Жалба.PDF

10.2 MiB

Чрез ЦИК

До ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ЖАЛБА

от

С. Б. М., ЕГН _____ с

настоящ адрес: _____

адв. _____

ЛНА _____ Софийска адвокатска колегия –
лично и като пълномощник,

със съдебен адрес и за двамата жалбоподатели: 1

дв. 1

тел. _____

електронна поща: _____

Срещу: Решение на ЦИК № 4510-НС

от 27 февруари 2026 относно

изменение на Решение № 4449-НС от 20 февруари 2026 г. на ЦИК относно определяне броя на мандатите в многомандатните изборни райони в изборите за народни представители на 19 април 2026 г., в частта, в която е заличен район 32 МИР „извън страната (чужбина)“ и мандатите му са преразпределени между МИР „Велико Търново“, МИР „Враца“, МИР „Шумен“ и МИР „Пловдив-град“,

обявлението за което е качено в сайта на ЦИК на 27.02.2026г. в 21:18 часа

и Искане по чл. 150, ал. 2 от Конституцията за сезиране на Конституционния съд на Република България относно противоконституционност на приложим закон - § 4 и § 5 от ЗИД ИК (ДВ бр. 23, от дата 27.2.2026 г.) в частта „с изключение на § 4, който влиза в сила от 1 януари 2025 г.“ като противоречащи на преамбюла на КРБ и чл. 4, ал. 1 (принцип на „правова държава), чл. 6 (забрана за

дискриминация) и чл. 10, ал. 2 (общо, равно и пряко изборително право).

Правно основание: чл. 58 ИК във вр. чл. 247, ал. 1, чл. 249 и чл. 250 ИК, във вр. с чл. 99 и сл. АПК

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

В законоустановения срок обжалваме гореситираното решение Решение № 4449-НС от 20 февруари 2026 г. на ЦИК относно определяне броя на мандатите в многомандатните изборни райони в изборите за народни представители на 19 април 2026 г., в частта, в която е заличен район 32 МИР „извън страната (чужбина)“ и мандатите му са преразпределени между МИР „Велико Търново“, МИР „Враца“, МИР „Шумен“ и МИР „Пловдив-град“. Считаме обжалваното решение на ЦИК за неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и необосновано. Решението е и вътрешно противоречиво и немотивирано.

Правим също така искане за сезиране на КС, при условията на евентуалност и ако сметете, че към настоящия казус като „заварено положение“ са приложими разпоредбите на § 4 и § 5 от ЗИД ИК (ДВ бр. 23, от дата 27.2.2026 г.) в частта „с изключение на § 4, който влиза в сила от 1 януари 2025 г.“ – което изменение за отлагане на формиране на МИР „чужбина“ в ИК за 2028г. е обнародвано след постановяване на *Указ № 59 от 19.02.2026г. на Президента за определяне на номерацията, наименованията и границите на изборните райони за произвеждане на избори за народни представители на 19 април 2026 г.*¹;

и след насрочването на изборите за народни представители за 19.април 2026г. и при действието на изменената разпоредба на чл. § 56 от ЗИД ИК (ДВ бр.: 104, от дата 30.12.2022 г.), според която МИР „чужбина“ следва да се формира на всички избори за народни представители, провеждани след 2025г. и тази разпоредба е влязла в сила и действала от 1.01.2025г. до 27.02.2026г.

Считаме, че § 4 и § 5 от ЗИД ИК (ДВ бр. 23, от дата 27.2.2026 г.) в частта „с изключение на § 4, който влиза в сила от 1 януари 2025 г.“ пряко противоречат на следните разпоредби от Конституцията:

- 1) преамбюла на КРБ и чл. 4, ал. 1, според които Република България е „правова държава“. Същевременно, правовата държава не допуска произволно въвеждане на ретроактивно действие на законови разпоредби, а в случаи като настоящия – и без изрично посочване, когато по този начин се прави опит да се преуредят вече възникнали права по силата на влязлата в

¹ И който указ и до момента не е отменен или изменен и в него фигурира МИР но.32: Тридесет и втори изборен район – извън страната, за всички територии извън границите на Република България.

сила на 1.01.2025г. норма на § 56 от ЗИД ИК (ДВ бр.: 104, от дата 30.12.2022 г.), въвеждаща ред за формиране на МИР „чужбина“ и действала близо 14 месеца, преди да бъде „преуредена“ със задна дата с атакуваните разпоредби на пар. 4 и пар. 5 от ЗИД ИК (ДВ бр. 23, от дата 27.2.2026 г.) и тези права на нашите сънародници зад граница явно противоконституционно² да бъдат заличени;

- 2) **чл. 6 и забрана за дискриминация** на българските граждани на основание тяхното образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние и т.н. Често именно последното, ведно с липсата на адекватна подкрепа от държавата през годините на прехода е причина, много наши сънародници да са били принудени да напуснат родината си и да живеят в чужбина;
- 3) **чл. 10, ал. 2, прогласяващ общо, равно и пряко избирателно право**, което изключва упражняването му извън територията на страната да бъде поставяно в по-неблагоприятно положение спрямо тогава, когато това право се реализира на територията на България.
- 4) **чл. 26, ал. 1, гарантираща равни права** съгласно Конституцията на всички български граждани, където и да се намират.

I. Наличие на правен интерес

Жалбоподателите са пълнолетни български граждани с избирателни права, като г-н [] е с настоящ адрес в [] с постоянен и настоящ адрес в []

Премахването на МИР „чужбина“ пряко засяга гарантираното от чл. 10 от Конституцията „общо, равно и пряко избирателно право“ и на двамата жалбоподатели, тъй като:

1.1. За г-н [] като гласуващ в чужбина български гражданин, ще бъде невъзможно както да гласува за листа на партия или коалиция, така и да упражни правото си на предпочитание (преференция) за отделен кандидат. Премахването на МИР „чужбина“ ограничава както неговото, така и на всички наши сънародници, гласуващи зад граница **активно избирателно право**, като за тях е налице единствено възможността да гласуват само за партия или коалиция, без да могат да определят към кой кандидат или листа да бъде насочен вотът им.

² В този см. вж. Решение № 14 по к.д. 17/2020г., докладчик к.с. Владислав Славов, в моветите на което е посочено „В българското право забраната за обратно действие на законите е принцип, който може да се изведе от понятието за правовата държава, уредено в Преамбюла и чл. 4, ал. 1 от Конституцията. Този принцип е прогласен в чл. 5, ал. 3 от основния закон, но само за наказателните закони. Това не означава, че принципът е изключен за другите закони, независимо че не фигурира изрично в конституционна норма. Той може да бъде изведен от чл. 14, ал. 1 от ЗНА по аргумент за противното, т.е. че обратното действие на правна норма може да бъде въведено само по изключение и то постановено изрично.“;

Решение №11 по к.д. 10/1996 г., докладчик к.с. Николай Павлов; Решение № 7 по к.д. 11/2009г. и др.

Нещо повече, налице е ограничение и за тяхното пасивно изборително право, тъй като нашите сънародници зад граница за пореден път са лишени от възможността да се кандидатираат на народни представители сред българските общности зад граница, където те развиват дейност и са добре познати, като единствената възможност да участват в предстоящите избори ще бъде да се кандидатираат в някой от изборителните райони в страната – далеч от мястото им на обичайно пребиваване, работа и среда – което видимо ги поставя в неравностойно положение спрямо останалите кандидати. В този смисъл е налице недопустимо ограничение и на тяхното **пасивно изборително право**.

1.2. За г-н () като български гражданин, гласуващ на територията на страната, премахването на МИР „чужбина“ има пряк негативен ефект чрез ноторно известното „изкривяване на вота“, при което вотът на нашите сънародници зад граница се добавя (налива) в общия резултат на политическите партии и коалиции по реда на чл. 297 и сл. ИК, което изкривява установените резултати по системата „Хеър-Ниймайер“ от територията на страната и разпределението на мандатите. В резултат, кандидати от един изборителен район, които в нормалния случай биха били избрани, е възможно след „добавените гласове“ от чужбина да не бъдат избрани за сметка на други кандидати, които заедно с вота от чужбина за съответната политическа формация реализират мандат в друг МИР.

II. Нищожност

Обжалваният административен акт е издаден в противоречие с *Указ № 59 от 19.02.2026г. на президента за определяне на номерацията, наименованията и границите на изборните райони за произвеждане на избори за народни представители на 19 април 2026 г.*, с който е образуван МИР „чужбина“, **а също и в пряко нарушение чл. 250 ИК във вр. с 249, ал. 2 ИК** – определяне от президента на наименованията, границите и номерацията на изборните райони не по-късно от 56 дни преди изборния ден, както и в нарушение на

чл. 247, ал. 1, т. 1 ИК – за определяне броя на мандатите по МИРове не по-късно от 55 дни преди изборния ден.

В случая ЦИК е излязла извън законово определените ѝ правомощия и недопустимо е иззела правомощия на президента по чл. 249, ал. 2 ИК за определяне на наименованията, границите и номерацията на изборните райони (определени с указ № 59), като също така и извън сроковете по ИК за произнасяне, е приела едно порочно решение.

III. Правни основания

3.1. Противоречие с Указ № 59 от 19.02.2026г. на президента и чл. 249 ИК

С Указ № 59 от 19.02.2026г. на Президента за определяне на номерацията, наименованията и границите на изборните райони за произвеждане на избори за народни представители на 19 април 2026 г. е образуван МИР „чужбина“, като този указ към момента на подаване на настоящата жалба не е изменен или отменен.

В този смисъл, обжалваното решение на ЦИК пряко противоречи на определените на основание чл. 249, ал. 2 ИК с указа граници на избирателните райони, по-конкретно т. 32 „Тридесет и втори изборен район – извън страната, за всички територии извън границите на Република България.“, като с обжалваното решение този район недопустимо е заличен, а мандатите от него са преразпределени в 4 други многомандатни избирателни района. **На практика, ЦИК с процесното решение недопустимо е иззела правомощия на президента по чл. 249, ал. 2 ИК и незаконосъобразно е определила различни граници на многомандатните избирателни райони и преразпределила част от мандатите.**

3.2. Противоречие с чл. 99 и сл. АПК

Решение № 4449-НС на ЦИК от 19.02.2026г. е обявено същия ден и по данни от информационната система на ВАС не е било обжалвано, в резултат на което три дни по-късно и преди 27.02.2026г. - датата на постановяване на обжалваното решение на ЦИК № 4510-НС, е влязло в сила и е добило стабилитет.

В процесното решение № 4510-НС ЦИК не сочат каквито и да било основания по чл. 99 и сл. АПК за евентуалната отмяна/изменение на вече влязъл в сила административен акт от административния орган, който го е издал. В този смисъл и извършеното „изменение“ по отношение на обжалваната част се явява незаконосъобразно и в пряко нарушение на разпоредбите на чл. 99 и сл. АПК.

3.3. Липса на мотиви и необоснованост

Решение № 4510-НС ЦИК е немотивирано и постановено при пълна липса на мотиви за неговото приемане. АПК изисква административните актове да се мотивират от органа, който ги издава, като липсата на мотиви според практиката на ВАС се явява и недопустимо ограничение на правото на защита на евентуалните жалбоподатели и самостоятелно основание за отмяна.

В случая не само, че липсват каквито и да било мотиви за издаване на обжалваното решение – последното няма и каквато и да била обосновка, като на практика се явява „огледално копие“ на решение 4449-НС (като дори отново се цитира Указ но.59 на президента, според който МИР „чужбина“ е налице) със заличен МИР 32 „чужбина“ и изменен брой на мандатите за многомандатни избирателни райони

Велико Търново, Шумен, Враца и Пловдив-град (към които се преразпределени отнетите 4 мандата от заличения в решението МИР „чужбина“).

Процесното решение е и вътрешно противоречиво, тъй като цитира като основание за постановяването му и Указ но.59 на президента от 19.02.2026г. в който многомандатен изборен район „чужбина“ фигурира, докато в процесното решение същият е заличен.

Предвид гореизложеното,

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Моля да отмените като неправилно и незаконосъобразно обжалваното Решение ЦИК № 4510-НС от 27 февруари 2026 относно изменение на Решение № 4449-НС от 20 февруари 2026 г. на ЦИК относно определяне броя на мандатите в многомандатните изборни райони в изборите за народни представители на 19април 2026 г., в частта, в която е заличен район 32 МИР „извън страната (чужбина)“

Моля да задължите ответния административен орган да представи цялата преписка по жалбата и цитираните в нея актове на ЦИК в цялост, включително стенограмата от заседанието, на което е приет оспорения административен акт.

Правим също така искане за сезиране на КС по чл. 150, ал. 2 КРБ, при условията на евентуалност и ако сметете, че към настоящия казус, въпреки че се явява „заварено положение“ са приложими разпоредбите на § 4 и § 5 от ЗИД ИК (ДВ бр. 23, от дата 27.2.2026 г.) в частта „с изключение на § 4, който влиза в сила от 1 януари 2025 г.“ – което изменение за отлагане на формиране на МИР „чужбина“ в ИК за 2028г. е обнародвано след постановяване на Указ № 59 от 19.02.2026г. на Президента и при действие на изменената разпоредба в ИК повече от 14месеца, изискваща формиране на МИР „чужбина“ от 1.01.2025г.³, като противоречащи на преамбюла на КРБ и чл. 4, ал. 1 (принцип на „правова държава“), чл. 6 (забрана за дискриминация), чл. 10, ал. 2 (общо, равно и пряко избирателно право) и чл. 26, ал. 1 (гарантираща равни права съгласно Конституцията на всички български граждани, където и да се намират).

Приложения: Пълномощно; Удостоверение от Primeo Energie France-доставчик на комунални услуги, за настоящ адрес на жалбоподателя С1 М

гр. София, 2.03.2026г.

С уважение:

/адв. П. С лично и като п-к/

³ Данните за броя на населението са предоставени от Националния статистически институт с писмо изх. № 07-04-31 от 09.01.2023 г. (вх. № ЦИК-00-7 от 09.01.2023 г. на ЦИК).